În urmă cu peste două mii de ani nu exista televiziune, Internet, telefonie mobilă, WhatsApp, Mess, Facebook și nicio altă rețea de socializare. Cu toate acestea, Hristos a reușit să se facă auzit de la un capăt la celălalt al pământului, pe orizontala terestră, dar și pe verticala timpului, până astăzi și apoi, până la final, cât o mai dura acest pământ.

Astfel s-a realizat prima și singura revoluție autentică din istoria omenirii. Un întreg sistem de idei, principii, filosofii și credințe a fost redus la un singur CUVÂNT: IUBIREA, Logosul Primordial și motorul existenței umane, iar propovăduirea acestuia s-a făcut în baza unui mandat simplu: "Mergând învățați toate neamurile...".
Pe verticala timpului acest mesaj s-a perpetuat continuu, iar credința s-a transmis din om în om, doar prin puterea Duhului.

Pentru mulți, creștinismul operează cu paradoxuri, pentru alții nu există nimic de neînțeles. Pentru primii, nici acum nu s-a găsit un răspuns la întrebarea: Cum se face că Apostolii, niște bieți pescari, lipsiți de carte, oameni simpli, fără nicio pretenție, și care știau doar limba lor maternă (ebraica), după momentul Cincizecimii - sau al Pogorârii Sfântului Duh - au început să predice în toate colțurile lumii și să fie înțeleși de toată lumea, deși diferențele lingvistice erau uriașe, așa cum uriașe sunt și astăzi. Un eveniment "periculos" am putea spune, din moment ce putem concluziona că la acea dată "translatorii" au rămas "șomeri".

Pare-se că cel care ne scoate din impasul exegezei raționale este Petre Țuțea, cel care opina că "Intelectul este dat omului, după părerea mea, nu ca să cunoască adevărul, ci să primească adevărul... căci, Shakespeare, pe lângă Biblie, - eu demonstrez asta și la Sorbona - e scriitor din Găești".

"Şi când a sosit ziua Cincizecimii, erau toţi împreună în acelaşi loc. Şi din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt... şi a umplut toată casa unde şedeau ei. Şi li s-au arătat, împărţite, limbi ca de foc şi au şezut pe fiecare dintre ei. Şi s-au umplut toţi de Duhul Sfânt şi au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi. Şi erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbaţi cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer. Şi iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulţimea şi s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. Şi erau uimiţi toţi şi se minunau zicând: Iată, nu sunt aceştia care vorbesc toţi galileieni? Şi cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parţi şi mezi şi elamiţi şi cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea şi în Capadocia, în Pont şi în Asia, În Frigia şi în Pamfilia, în Egipt şi în părţile Libiei cea de lângă Cirene, şi romani în treacăt, iudei şi prozeliţi, cretani şi arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu!" (Faptele Apostolilor: 2, 1-11).

Și pentru că tot Petre Țuțea pare să ne ofere soluția, cu umorul țăranului înțelept, spunând: "Babele evlavioase merg la absolut rugându-se, iar filozoful trăncănind silogisme", cel mai bine este să ne punem baticele de sărbătoare și să glăsuim cu sinceritate și simplitate:

"Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindeni ești și pe toate le împlinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre. Amin".

George Grigoriu